

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.181 van 31 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Domiz (Mosul) en zou van Koerdische origine zijn. U zou woonachtig zijn geweest in Mosul. Uw familie zou bedreigd zijn geweest teneinde het Arabische gebied te verlaten omdat jullie Koerden zijn. In mei 2005 zou uw broer (U.) verdwenen zijn. Ongeveer twee weken later zouden jullie een brief hebben gekregen waarin stond dat uw broer overleden was. Ook na de verdwijning van uw broer zouden jullie nog schriftelijke bedreigingen hebben ontvangen. Vanaf dat moment zou uw vader u hebben gezegd dat u het land moest verlaten. Uiteindelijk zou u in mei 2007 het land hebben verlaten. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag heeft u uw identiteitskaart voorgelegd.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te

brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat de identiteitskaart die u heeft voorgelegd na onderzoek een vervalsing blijkt te zijn. Dit doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw identiteit en van uw algemene geloofwaardigheid. Het doet vermoedens rijzen dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u op meerdere essentiële kennisvragen over Mosul opmerkelijk vaag blijft of foutieve antwoorden geeft. Hierdoor rijzen ernstige twijfels over uw beweerde afkomst uit Mosul. Zo is uiterst opmerkelijk dat u slechts vier namen van dichtbijgelegen wijken kan opnoemen, namelijk Karama, Intisar, Wahda en hayy az-Zuhur. Bovendien is het zeer bevreemdend dat u de wijk (hayy) az-Zuhur opgeeft als een van de dichtst bij gelegen wijken van al-Quds (CG p.5). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijken er verschillende andere wijken tussen hayy al-Quds en hayy az-Zuhur te liggen, die u bovendien niet kan opgeven. U verklaart dat uw broer bij de markt van Nabi Yunis werkte, maar u blijft opmerkelijk vaag hoe u van uw huis naar de winkel van uw broer zou kunnen gaan. Zo kan u slechts één wijk opgeven, namelijk de hayy al-Intisar (CG p.7), die zich tussen beide wijken bevindt. Dit is zeer opmerkelijk. Bovendien moet worden opgemerkt dat u de rivier Dijla niet kan situeren in Mosul. U kan geen enkele wijk opgeven die aan de rivier ligt en kan evenmin zeggen langs waar u zou passeren om van bij u thuis naar de Dijla te gaan (CG p.5). Later kan u wel nog zeggen dat u langs hayy at-Tamim passeert, maar ook dit blijft uitermate vaag. Verder weet u dat er een dam van Mosul is, maar ook deze kan u niet situeren (CG p.5). Dit manifeste gebrek aan kennis over deze stad laat niet toe geloof te hechten aan uw bewering dat u ervan afkomstig bent.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat uw kennis opmerkelijk vaag blijft over moskeeën in Mosul. Zo kan u slechts drie moskeeën opgeven. Van twee van deze drie kan u bovendien alleen hun naam geven, namelijk de Saddam Moskee en de Jumhuri Moskee, maar u blijkt niet te weten waar ze zouden liggen (CG p.7). De derde moskee, al-Hadhba, ligt volgens uw verklaringen tussen al-Quds en al-Karama. Volgens onze informatie ligt deze moskee elders in de stad. Gezien de bekendheid van deze moskee is het uiterst bevreemdend dat u deze niet correct kan situeren en u verklaart dat deze vlakbij uw wijk ligt. Bovendien is het zeer opmerkelijk dat u bij uw omschrijving van de minaret enkel weet te zeggen dat deze hoog is en u helemaal niets zegt over het meest typerende kenmerk van de minaret, namelijk dat deze krom staat. Verder verklaart u verkeerdelijk dat de minaret wit en groen is (CG p.7,8). Ook dit komt niet overeen met onze informatie. Gezien de bekendheid van deze moskee doen ook deze foutieve uitspraken ernstige twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit Mosul. In uw eigen wijk kan u bovendien geen enkele moskee opnoemen (CG p.8). Verder moet worden vastgesteld dat u geen enkele naam of locatie van een park kan opgeven (CG p.8). Op de vraag naar historische gebouwen of sites in Mosul, blijft u uitermate vaag: het enige wat u kan opgeven is de ‘jisir qadima’ (‘oude brug’) maar u

weet dan weer niet waar deze ligt (CG p.13). Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat u niet weet of er al dan niet een sportstadion is in Mosul (CG p.9). U verklaart verder dat er een treinstation is in de stad, maar u weet niet waar (CG p.9).

Vervolgens moet worden opgemerkt dat het uitermate bevreemdend is dat u zich geen enkele aanslag in Mosul kan herinneren (CG p.11). U blijft ook zeer vaag over de problemen die er zouden zijn tussen verschillende etnische of religieuze groepen in uw wijk: het enige dat u kan zeggen is dat de Koerden weg moesten van de Arabieren (CG p.11). Het is uiterst bevreemdend dat u niet weet of de christenen in Mosul problemen hebben (CG p.13) aangezien de christenen in de stad ernstig bedreigd werden en er meerdere aanslagen zijn geweest tegen de christelijke gemeenschap. Gezien de aandacht die aan een aantal van deze aanslagen werd gegeven, ook in de Irakese media, kan verwacht worden dat u hiervan toch minimaal op de hoogte zou zijn.

In het licht van uw uitermate vage en vaak foutieve verklaringen moet worden vastgesteld dat er twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Mosul. Deze twijfels worden nog versterkt door uw verklaring enkel en alleen de Koerdische taal machtig te zijn en geen Arabisch te kunnen spreken (CG p.3). Aangezien uw vluchtrelaas zich afspeelt in Mosul kan er geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vluchtmotieven. Bijgevolg moet worden gesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tot slot moet worden opgemerkt dat u naast de vals bevonden identiteitskaart geen enkel document heeft voorgelegd ter staving van uw identiteit, afkomst of vluchtrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3.2. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht en een schending van fair-play.

Verzoeker voert aan dat in de bestreden beslissing niet wordt medegedeeld waarom zijn paspoort vals zou zijn en op basis van welk onderzoek dit gebeurde. Hij heeft geen mogelijkheid tot controle van de valsheidprocedure.

Verzoeker werpt vervolgens op dat zijn moeilijke antwoorden te maken hebben met zijn zeer jonge leeftijd.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verweerder repliceert terecht dat, in tegenstelling tot wat verzoeker in voorliggend verzoekschrift aanvoert, hij wel degelijk kennis kon nemen van de vaststellingen inzake zijn identiteitskaart daar verzoekers administratief dossier een kopie bevat van deze informatie. In haar verslag van 10 juni 2008 stelde de Federale Politie immers vast dat de identiteitskaart van verzoeker een kleurenkopie betrof (administratief dossier, stuk 21). Het inzagerecht liet verzoeker toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud ervan.

Aangaande verzoekers jonge leeftijd merkt de Raad op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land / de regio welke hij beweert te zijn ontvlucht en hiertoe de kennis over de streek toetst. Uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis van die streek kon de Commissaris-generaal in redelijkheid afleiden dat verzoeker niet het bewijs

leverde van zijn beweerde afkomst. De aan verzoeker gestelde vragen - *in casu* omtrent bijzondere kenmerken van een belangrijke moskee, het sportstadium, een treinstation, parken, wijken, aanslagen - hebben betrekking op het dagelijkse leven in Mosul, waardoor ook iemand van jongere leeftijd in staat zou moeten zijn deze te beantwoorden. Gelet op verzoekers gebrek aan kennis inzake topografische kenmerken van Mosul besloot verweerder terecht dat verzoekers beweerde afkomst uit Mosul niet geloofwaardig is, mede in acht genomen dat hij slechts het Koerdisch beheerst en geen Arabisch spreekt (administratief dossier, stuk 4, p.3).

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Verzoeker voert, behoudens de elementen van zijn asielrelaas, geen elementen aan ter ondersteuning van zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In acht genomen dat verzoeker zijn afkomst uit Mosul, Centraal-Irak, niet aannemelijk maakt, dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 oktober 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.